

عنوان مقاله:

مدیریت و ساماندهی بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

شهربانو سمایی - گروه مدیریت فرهنگی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات

خلاصه مقاله:

بافت فرسوده، کل یا آن بخشی از فضای شهری است که نظام زیستی آن هم از حیث ساخت و هم از حیث کارکرد اجزای حیاتی خود دچار اختلال و ناکارآمدی شده است. در تعریف دیگر بافت های مسئله دار شهری آن دسته از بافت های شهری است که وجود عوامل مختلف در آن، سبب کاهش ارزش کیفی و کمی زندگی انسان می شود و با پایین آمدن ارزش های سکونتی، نوسازی و احیا بافت انجام نشده و ساکنان کم کم مهاجرت می کنند. کاهش ارزش های کیفی زندگی از چند زندگی شهری مشخص می شود که اصلی ترین نمودهای آن عناصر کالبدی، عملکردی، اقتصادی و اجتماعی و زیست محیطی است. موضوع بهسازی و نوسازی بافت های فرسوده شهری، همواره یکی از مسائل و چالش های شهرهای امروزی است. که اندیشمندان حوزه های مختلف و مدیران شهری را به حیطه تلاش در جهت بهسازی و نوسازی آن کشانده است. در این راستا رویکردهای مختلفی چون بازسازی، بهسازی، نوسازی، توانمندسازی و... در چند دهه اخیر مطرح شده و مورد آزمون قرار گرفته است. این اقدامات در ایران بصورت پراکنده و گاه متناقض با ویژگی های بافت شکل گرفته که همین عامل دریده شدن بافت اجتماعی و فرهنگی را سبب ساز شده است. در این پژوهش به مدیریت و ساماندهی بافت های فرسوده و ناکارآمد شهری پرداخته و راهکارهای ساماندهی شناسایی شده است. و می توان گفت به دنبال گسترش افقی شهرها و رشد بی قواره آنها، رویکرد توسعه درونی شهرها به عنوان راهکار برتر و در راستای استفاده از فرصتها و پتانسیل های درونی مطرح گردید. در این رویکرد، تلاش می گردد از گسترش افقی شهرها جلوگیری شده و توسعه عمودی و استفاده از اراضی بایر، ساختمانهای فرسوده و مخروبه و سایر پتانسیلهای قابل استفاده برای توسعه از درون جایگزین شود.

کلمات کلیدی:

واژگان کلیدی: بافت های فرسوده، بافت ناکارآمد شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1559658>

